

Eskiden âlimler, evliyalar şimdi bizim bildiğimiz kadar şey bilmiyorlardı, ama bizden daha kuvvetli imanları vardı. Bizim bildiklerimiz neden hislerimize tesir etmiyor? Risaleler ışığında değerlendirir misiniz?

Evvela, eski âlimler ve evliyalar bizim bildiğimiz kadar bilmiyorlardı, tespiti, hatalı ve yanlış bir tespittir. Bu mübarek zâtların dönemin şartlarına uygun eserler vermeleri, sair noktalardan habersiz oldukları mânasına gelmez. Onlar sadece buldukları içtimaînin şartlarına uygun hareket ediyorlardı. Böyle hareket etmeleri, onları bu zaman insanlarından daha az bilgili yapmaz. Bir **İmam Âzam**, bir **İmam Gazali**, bir **Bediüzzaman**, bir **Fahreddin-i Razi** halen daha yetişemiyor, yetişmesi de mümkün değildir. Asıl şimdiki insanların durumu taklittir. O dönem insanları ilim ve velayet noktasında bu dönem insanlarından çok ileridirler.

Bizler, bu zamandaki insanların bir hususiyeti olarak değil de, Risale-i Nurların bir hususiyetinden dolayı, eskiden uzun bir zamanda elde edilen ilim ve velayeti kısa bir zamanda elde edebiliyoruz. Bu iki noktayı karıştırmamak gerekir.

Risale-i Nur'un diğer eserlerden en büyük farkı, bu zamanın manevî yaralarına ve müşkül meselelerine tam cevap vermesidir. Aynı zamanda Kur'an'ın manevî ve vehbî bir tefsiridir. İlim ve muhakeme ile değil, Allah'ın bir ikramı olarak yazdırılmıştır. Allah her asırda bir müceddidini ümmetin imdadına göndermiştir.

İmam-ı Gazzalî'nin eserleri, kendi döneminin insanlarına tesirli bir tiryaktı. Zira o gibi eserler imanı tam ve sağlam insanlara hitap ettiği için, tesiri tam oluyordu. Ama bu zamanda insanların imanı zaafa uğradığı ya da şüpheli bir vaziyete girdiği için, o eserlere tam muhatap olunamıyor.

Mesela, namaz hakkında o eserlerde geçen hitapta "*Bir vakit namaz kılmayan elli bin sene yanacak*" tarzı bir irşadı, bu zamanda imanı zaafa uğramış, namazı terk etmiş birine okunsa tesirli olmayabiliyor. Bu bakımdan, namazın hikmetini akla, kalbe ve ruha tespit ettiren [Dördüncü ve 21. Söz'ü okumak daha](#) faydalı ve tesirli olur ve oluyor?

Risale-i Nur'lar bu zamanda ebedî saadetin vesikası olan sağlam ve tahkikî imanı, zahmetsiz ve kolayca veriyor.

Risale-i Nurlar kalp ve ruhumuzda müthiş bir tesir ettiği ve manevî yaralarımıza tam bir tiryak olduğu halde, bunun amellerimize kemali ile yansımamasının sebebi, günahların her taraftan hücum etmesidir. Bu da amel ve ahlakta tam bir kemalatı göstermiyor.

Bunun yegâne çaresi, müttaki ve imana takviye verecek yeni bir çevre ve muhitin inşa edilmesidir ki, bugünkü şartlarda bunun en kolay ve pratik yolu cemaatleşme ve cemaatten insanlarla teşrik-i mesai etmektir. Şarj deşarj dengesi ancak bu şekilde ayarlanabilir.

Yani iman ile ibadet arasındaki sızıntı ve kaçaklara mâni olabilirsek, o zaman Risale-i Nurların harika irşad ve tesirleri hayatımızda ve ahlakımızda kemali ile tezahür edecektir. Nitekim bunu cemaat içinde muhafaza edenlerde görebiliyoruz.

Diğer bir yol ise, Risale-i Nurları çok okumak, müzakere ve mütalaa etmektir. Risale-i Nurları sırf okumak için ya da vird makamında onlarla meşgul olmak yeterli olmaz, onun üstünde tefekkür ve mütalaa etmek gerekir ki akıl, kalb ve ruh gibi latifeler ve diğer duygular hissesini alabilsin. Bunlara dikkat edilirse, inşallah güzel neticeler ortaya çıkar kanaatindeyiz.